FOURTH SUNDAY OF GREAT LENT (Commemoration of St. John Climacus)

Troparion and Kontakion:

Troparion (7): By Your cross You destroyed death; You opened Paradise to the thief; You changed the lamentation of the myrrh-bearers to joy, and charged the apostles to proclaim that You are risen, O Christ our God, offering great mercy to the world. **Troparion** (1): O John, our father, Godbearer, hermit of the desert and angel in the flesh, you received heavenly gifts by your fasting, vigils, and prayers; You healed the sick and those coming to you with faith. Glory be to Him Who gives you strength; glory be to Him Who crowned you; glory be to the Lord Who heals all through your intercession.

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit. Now and for ever and ever: Amen.

Kontakion (4): O John, our leader and father, the Lord has placed you on high as a true guiding star lighting the ends of the earth with the truth of your virtue.

Prokimenon:

Prokimenon (7): The Lord will give strength to His people; the Lord will bless His people with peace.

Verse: Bring to the Lord, O you sons of God; bring to the Lord young rams.

Prokimenon (7): The Lord will give strength to His people; the Lord will bless His people with peace.

Epistle:

Reading of the Epistle of St. Paul to the Hebrews

(Heb 6,13-20)

When God made the promise to Abraham, since he had no one greater by whom to swear, "he swore by himself," and said, "I will indeed bless you and multiply you." And so, after patient waiting, he obtained the promise. Human beings swear by someone greater than themselves; for them an oath serves as a guarantee and puts an end to all argument. So when God wanted to give the heirs of his promise an even clearer demonstration of the immutability of his purpose, he intervened with an oath, so that by two immutable things, in which it was impossible for God to lie, we who have taken refuge might be strongly encouraged to hold fast to the hope that lies before us. This we have as an anchor of the soul, sure and firm, which reaches into the interior behind the veil, where Jesus has entered on our behalf as forerunner, becoming high priest forever according to the order of Melchizedek.

Alleluia Verses:

Verse (7): It is good to give praise to the Lord; and to sing in Your name, O Most High.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse (7): To announce Your mercy in the morning and Your truth every night.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Gospel: (Mk 9,17-31)

At that time, someone in the crowd came to Jesus and said, "Teacher I have brought to you my son possessed by a mute spirit. Wherever it seizes him, it throws him down; he foams at the mouth, grinds his teeth, and becomes rigid. I asked your disciples to drive it out, but they were unable to do so." He said to them in reply, "O faithless generation, how long will I be with you? How long will I endure you? Bring him to me." They brought the boy to him. And when he saw him, the spirit immediately threw the boy into convulsions. As he fell to the ground, he began to roll around and foam at the mouth. Then he questioned his father, "How long has this been happening to him?" He replied, "Since childhood. It has often thrown him into fire and into water to kill him. But if you can do anything, have compassion on us and help us." Jesus said to him, "If you can! Everything is possible to one who has faith." Then the boy's father cried out, "I do believe; help my unbelief!" Jesus, on seeing a crowd rapidly gathering, rebuked the unclean spirit and said to it, "Mute and deaf spirit, I command you: come out of him and never enter him again!" Shouting and throwing the boy into convulsions, it came out. He became like a corpse, which caused many to say, "He is dead!" But Jesus took him by the hand, raised him, and he stood up. When he entered the house, his disciples asked him in private, "Why could we not drive it out?" He said to them, "This kind can only come out through prayer and through fasting."

It is truly right... (Or the Hirmos of the Feast):

In you, O Woman Full of Grace, the angelic choirs and the human race - all creation - rejoices. O Sanctified Temple, Mystical Paradise, and Glory of Virgins! He, Who is our God from before all ages took flesh from you and became a child. He made your womb a throne, and greater than the heavens. In you, O Woman Full of Grace, all creation rejoices. All praise be to you!

Communion Verse:

Praise the Lord from the heavens; praise Him in the highest.

The just man shall be in everlasting remembrance. An evil report he will not fear.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ ПОСТУ (Преподобного Івана Ліствичника)

Тропарі і Кондаки:

Тропар (7): Знищив Ти хрестом Твоїм смерть, відчинив розбійникові рай, мироносицям плач на радість перемінив і апостолам звелів проповідувати, що воскрес Ти, Христе Боже, даючи світові велику милість.

Тропар (1): Пустинним жителем і в тілі ангелом, і чудотворцем показав ти себе, богоносний отче наш Іване. Постом, чуванням, молитвою небесні дарування прийнявши, зціляєш недужих і душі, що з вірою прибігають до тебе. Слава тому, що дав тобі кріпость, слава тому, що вінчав тебе, слава тому, що діє тобою всім зцілення.

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, і нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (4): На висоті правдивої повздержности Господь тебе поставив, як звізду необманну, що просвічує світокраї, наставнику Іване, отче наш.

Прокімен:

Прокімен (7): Господь силу людям Своїм дасть, Господь поблагословить людей Своїх миром.

Стих: Принесіть Господові, сини Божі, принесіть Господові молодих баранців.

Прокімен (7): Господь силу людям Своїм дасть, Господь поблагословить людей Своїх миром.

Апостоль:

До Євреїв послання св. апостола Павла читання.

(€вр 6,13-20)

Браття, і справді, коли Бог учиняв Авраамові обітницю, не маючи поклястися ніким вищим, то поклявся самим собою, кажучи: "Справді поблагословляю тебе щедро й розмножу тебе вельми." І він, завдяки довгій терпеливості, осягнув обітницю: люди клянуться більшим від себе, і всякі їхні суперечки кінчаються клятвою на ствердження. Тому й Бог, бажаючи дати спадкоємцям обітниці якнайсильніший доказ, що його рішення непорушне, вжив клятви, щоб двома незмінними речами, в яких неможливо, щоб Бог казав неправду, ми мали сильну заохоту, - ми, що прибігли прийняти надію, призначену нам. В ньому маємо, неначе якір душі, безпечний та міцний, що входить аж до середини за завісу, куди ввійшов за нас, як предтеча, Ісус, ставши архиєреєм повіки, на зразок Мелхиседека.

Апостольські Стих (Алилуя):

Стих (7): Добре воно - прославляти Господа, і співати Твоєму імені, Всевишній.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих (7): Звіщати вранці Твою милість, ночами - Твою вірність.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Євангелія: (Мк 9,17-31)

Гвідказав Ісусові один з народу: "Учителю, привів я до тебе сина мого, що має німого духа, і де тільки його вхопить, кидає його об землю так, що піниться, скрегоче зубами, дерев'яніє. Просив я учнів твоїх, щоб його вигнали, та не змогли." Він же у відповідь каже їм: "О роде невірний! Доки я буду з вами? Доки вас терпітиму? Приведіть но його до мене." І привели його до нього. Скоро дух угледів його, притьмом того затряс, і повалившись той на землю, запінився, почав качатися. Спитав же його батька: "Скільки ча¬су, як це йому сталося?" — "З дитинства," - відповідав той. "І часто він кидає його у вогонь і в воду, щоб його погубити? Та якщо можеш, поможи нам, змилосердившись над ним." Ісус же каже йому: "Щодо того - якщо можеш, то все можливо тому, хто вірує." І вмить батько хлопчини викрикнув крізь сльози: "Вірю, поможи моєму невірству!" Ісус же, бачивши, що збігається народ, погрозив нечистому духові, кажучи, "Німий та глухий душе! Наказую тобі: Вийди з нього й не входь більше в нього." І, закричавши та сильно його стрясши, вийшов з нього. І наче змертвів той, тож многі казали: "Вмер він." Але Ісус, узявши його за руку, підвів його, і той устав. Коли ж він увійшов у дім, то учні його питали його на самоті: "Чому ми не могли його вигнати?" Він відповів їм: "Цей рід нічим не можна вигнати, тільки молитвою та постом."

Вийшовши звідти, проходили крізь Галилею, і він не хотів, щоб будь - хто знав. Навчав бо своїх учнів і казав їм: "Син Чоловічий буде виданий у руки людям, і вб'ють його, і, вбитий, по трьох днях, воскресне."

Достойно:

Тобою, Благодатна, радіє все творіння; ангельський хор і людський рід. Святий храме і раю духовний, похвало днів! З Тебе Бог воплотився і став хлоп'ятком - предвічний Бог наш. Твоє бо лоно він учинив Своїм престолом, просторішим від небес. Тобою, Благодатна, радіє все творіння. Слава Тобі!

Причасний Стих:

Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах. В пам'ять вічну буде праведник, злих слухів не увоїться. Алилуя, Алилуя, Алилуя.